

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 71 0 К 091743 17 Квлз
Бања Лука, 03.10.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Горане Микеш, Обрена Бужанина, Драгомира Миљевића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету осуђеног Н.Д., због кривичног дјела несавјестан рад у служби из члана 354. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости, који је поднио бранилац осуђеног, адвокат С.Т. из Б.Л., против пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 К 091743 17 Кж 2 од 18.5.2017. године и Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 091743 16 К 2 од 25.10.2016. године, у сједници вијећа одржаној дана 03.10.2017. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија, као неоснован.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 К 091743 17 Кж 2 од 18.5.2017. године, преиначена је, у одлуци о кривичној санкцији и имовинскоправном захтјеву, пресуда Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 091743 16 К 2 од 25.10.2016. године, којом је оптужени Н.Д. оглашен кривим због кривичног дјела несавјестан рад у служби из члана 354. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), тако да му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци и истовремено одређено да се иста неће извршити ако оптужени у року од 2 (двије) године не учини ново кривично дјело, док је, на основу члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), обавезан да, на име имовинскоправног захтјева исплати оштећеној ФАМ Ј. а.д. Б.Л. износ од 19.839,74 КМ, док је, у преосталом дијелу (који се односи на трошкове кривичног поступка), првостепена пресуда остала неизмјењена.

Против наведених пресуда, захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), поднио је бранилац осуђеног, адвокат С.Т. из Б.Л., због повреде Кривичног закона и повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, са приједлогом да се првостепена и другостепена пресуда укину и предмет врати на поновно одлучивање или преиначе и осуђени ослободи оптужбе.

У смислу члана 353. став 1. ЗКП РС, достављен је републичком јавном тужиоцу Захтјев са списима предмета, па је у поднеску број Т 13 0 КТЗ 0001052

17 од 13.7.2017. године, замјеник главног републичког јавног тужиоца Светлана Брковић предложила да се Захтјев одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничио само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Одредба члана 350. став 1. ЗКП РС, врло рестриктивно одређује услове под којима је могуће користити овај ванредни правни лијек, прописујући да се исти може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП, која се манифестује у повреди права на одбрану, уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. истог законског прописа.

У прилог тврдњи о повреди Кривичног закона, у образложењу Захтјева се наводи да је оптуженог требало ослободити одговорности, јер није доказано да је починио кривично дјело за које је осуђен, те да је, у погледу имовинскоправног захтјева, оштећену требало упутити на парницу.

Цијенећи суштину изнесних аргумената, којима се у Захтјеву указује на повреду Кривичног закона, несумњиво произилази да се, у једном дијелу, оспорава правилности чињеничне основе правоснажне пресуде и тиме закључак о кривици осуђеног, што представља ревизију утврђеног чињеничног стања, по ком основу се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, овај ванредни правни лијек, не може поднијети, док се у другом дијелу, оспорава правилност и законитост одлуке о имовинскоправном захтјеву. Ти аргументи нису основани, обзиром да је одлука о имовинскоправном захтјеву, донесена на основу правилне примјене одредбе члана 108. став 3. ЗКП РС, и тиме није прекорачено овлаштење које суд има у складу са цитираном законском одредбом.

Надаље, аргументима из образложења Захтјева, није указано на било који од облика повреде права на одбрану и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, као основа овог ванредног правног лијека у смислу одредбе члана 350. став 1. тачка б) ЗКП РС.

Из наведених разлога и на основу члана 355. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић